

פרשת שמיני

מקרא מסודר

הפטרת שמיני

מקרא מסודר

פרשת שמיני

מעשה ימי המילואים - חלק ב

ביום השמיני
נדב ואביהו
יין ושכר אל תשת
אכילת קרבנות היום השמיני

תורת בעלי החיים

בהמת הארץ
אשר במים
עופות
טומאת נבלה
אכילת שרץ הארץ
סיום

הפטרת שמיני

מלחמות דוד
העלאת הארון
רצון בנין בית המקדש

ביום השמיני

13	קריאה וציזוי לקיחת הקרבנות
14	ציזוי על עשיית הקרבנות
14	הקרבת חטאת אהרן
15	הקרבת עולת אהרן
16	הקרבת חטאת העם ועולתו
16	הקרבת שלמי העם
17	ברכת משה ואהרן
18	כבוד יי

נדב ואביהו

19	הקרבתם ומיתתם
19	נשיאתם מחוץ למחנה
20	מצוות אהרן ובניו הנותרים

יין ושכר אל תשת

23	דיבור יי לאהרן
----	----------------

אכילת קרבנות היום השמיני

25	מצוות אכילת המנחה ותרומת השלמים
26	אכילת שעיר החטאת
31	תורת בעלי החיים

בהמת הארץ

33	בהמת הארץ אשר תאכלו
33	מעלי גדה ומפריסי פרסה האסורים

אשר במים

עופות

37	תשקצו מן העוף
38	שרץ העוף

טומאת נבלה

39	כללי טומאה
40	הטמאים בשרץ הארץ
40	טומאת כלים ואוכל
42	טומאת זרע
42	נבלת בהמה טהורה

אכילת שרץ הארץ

43	כל שרץ על הארץ
----	----------------

סיום

47

הפטרת שמיני

מלחמות דוד
העלאת הארון

51	העלאת הארון מבית אבינר
51	פרץ עזה
52	הארון בבית עובד אדום הגיתי
52	העלאת הארון מבית עובד אדום
53	שמחת הארון
54	מיכל בת שאול
-

רצון בנין בית המקדש

55	עצת המלך ודברי נתן
55	דבר יי אל נתן

ביום השמיני

13	קריאה וציורי לקיחת הקרבנות
13	קריאת משה
13	משה מצווה לאהרן על קרבנותיו
13	אהרן יצווה לישראל על קרבנותיהם
14	לקיחת הקרבנות
14	קירוב כל העדה
14	ציורי על עשיית הקרבנות
14	משה: זה תעשו וידא אליכם
14	משה לאהרן שיעשה הקרבנות
14	הקרבת חטאת אהרן
14	הקרבה
15	הדם
15	הקטרה
15	כאשר צייה יי
15	שריפת הבשר והעור
15	הקרבת עולת אהרן
15	הקרבה
15	הקטרה
16	הקרבת חטאת העם ועולתו
16	שעיר החטאת
16	העולה
16	המנחה
16	הקרבת שלמי העם
16	הקרבה
16	עולת הבוקר
17	הקטרה
17	תנופת חזה ושוק
17	כאשר צייה משה
17	ברכת משה ואהרן
17	ברכת אהרן
17	ברכת משה ואהרן
18	כבוד יי
18	וידא כבוד יי
18	ותצא אש
18	תגובת העם

נדב ואביהו

19	הקרבתם ומיתתם
19	הקרבת קטורת
19	וימותו
19	הוא אשר דבר ה'
19	וידם אהרן
19	נשיאתם מחוץ למחנה
19	ויקרא משה למישאל ואלצפן
20	משה להם: שאו את אחיכם
20	וישאום
20	מצוות אהרן ובניו הנותרים
20	משה לאהרן ובניו
21	ויעשו כדבר משה

יין ושכר אל תשת

23	דיבור יי לאהרן
23	יין ושכר אל תשת
23	להבדיל
23	ולהורות

אכילת קרבנות היום השמיני

25	מצוות אכילת המנחה ותרומת השלמים
25	משה לאהרן ובניו הנותרים
25	אכילת נותרת המנחה
25	אכילת חוזה התנופה ושוק התרומה
26	חק עולם
26	אכילת שעיר החטאת
26	דרש והנה שורף
26	ויקצף משה
26	משה לאלעזר ואיתמר
27	אהרן למשה
27	וישמע משה ויטב בעיניו

בהמת הארץ

33	בהמת הארץ אשר תאכלו
33	תאכלו
33	מעלי גדה ומפריסי פרסה האסורים
33	הגמל

33	שפן
33	ארנבת
34	חזיר
34	טומאת אכילה ונבילה

אשר במים

35	תאכלו
35	שקץ הם לכם
35	טומאת אכילה ונבילה
35	כל שאין לו סנפיר וקשקשת שקץ

עופות

37	תשקצו מן העוף
37	תשקצו לא יאכלו
38	שרץ העוף
38	שקץ
38	תאכלו משרץ העוף
38	אלה תאכלו
38	שרץ העוף שקץ

טומאת נבלה

39	כללי טומאה
39	הנוגע
39	הנושא
39	בהמה טמאה
39	הולך על כפיו
39	הנוגע
39	הנושא
40	הטמאים בשרץ הארץ
40	וזה לכם הטמא
40	כלל טומאתם
40	הנוגע
40	טומאת כלים ואוכל
40	כלי עץ בגד עור ושק
41	נפל לתוך כלי חרש
41	אוכל שבא עליו מים
41	משקה בכלי
41	אשר יפול עליו

41	תנוד וכירים
41	מעין ובור מקוה מים
42	טומאת זרע
42	זרע זרוע
42	כי יתן מים על זרע
42	נבלת בהמה טהורה
42	הנוגע
42	האוכל
42	הנושא

אכילת שרץ הארץ

43	כל שרץ על הארץ
43	מספר הרגלים
43	אל תשקצו
43	לא תיטמאו

סיום

45	אני יי
45	אני המעלה ממצרים
45	זאת תורת
45	להבדיל

מלחמות דוד

העלאת הארון

51	העלאת הארון מבית אבינדב
51	פרץ עזה
52	הארון בבית עובד אדום הגיתי
52	העלאת הארון מבית עובד אדום
53	שמחת הארון
54	מיכל בת שאול
54	יציאת מיכל ודבריה
54	דברי דוד
54	לא היה למיכל ילד

רצון בנין בית המקדש

55	עצת המלך ודברי נתן
55	דבר יי אל נתן
56	בשורת מלכות דוד

מעשה ימי
המילואים - חלק ב

• • שמות

ביום השמיני

קריאה וציווי
לקיחת הקרבנות
קריאת משה

משה מצווה לאהרן
על קרבנותיו

עגל לחטאת

איל לעולה

אהרן יצווה לישראל
על קרבנותיהם

שעיר לחטאת

עגל וכבש לעולה

שור ואיל לשלמים

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי

קָרָא מֹשֶׁה

לְאַהֲרֹן

וּלְבָנָיו

וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן

קַח-לְךָ

עֵגֶל בֶּן-בָּקָר לְחַטָּאת

וְאֵיל לְעֹלָה

תְּמִימִם

וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה:

וְאֶל-בָּנָיו יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר

קַחוּ

שְׁעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת

וְעֵגֶל

וְכֶבֶשׂ

בְּנֵי-שָׁנָה

תְּמִימִם

לְעֹלָה:

וְשׁוֹר

וְאֵיל

לְשִׁלְמִים לְזִבְחֵ לִפְנֵי יְהוָה

פרשה לא
(סתומה)
פרשת שמיני
פרק ט

וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֵלֵיכֶם:

וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
אֶל-פְּנֵי אֱהֹל מוֹעֵד

וַיִּקְרְבוּ כָל-הָעֵדָה
וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ
וַיִּירָא אֵלֵיכֶם כְּכֹד יְהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן

קִרְב אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
וַעֲשֵׂה אֶת-חֲטָאתְךָ וְאֶת-עֹלֹתֶיךָ

וְכִפֵּר בְּעֵדָךְ וּבְעֵד הָעָם

וַעֲשֵׂה אֶת-קָרְבַּן הָעָם

וְכִפֵּר בְּעֵדָם

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ

וַיִּשְׁחַט אֶת-עֹגֶל הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ:

מנחה

יי נראה

לקיחת הקרבנות

קירוב כל העדה

ציווי על עשיית
הקרבנות
משה: זה תעשו וירא
אליכם

משה לאהרן שיעשה
הקרבנות

קרבנות אהרן

קרבנות העם

הקרבת חטאת

אהרן
הקרבה

קירוב למזבח

שחיטה

הדם

הקרבת הדם

טבילה

נתינה על הקרנות

יציקה אל היסוד

הקטרה

חלב

כליות

יותרת הכבד

כאשר ציזה יי

שריפת הבשר והעור

הקרבת עולת

אהרן

הקרבה

שחיטה

המצאת הדם

זריקת הדם

הקטרה

הנתחים והראש

הקרב והכרעיים

וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֹהֶרֶן אֶת־הַדָּם אֵלָיו

וַיִּטְבֹּל אֶצְבְּעוֹ בְּדָם

וַיִּתֵּן עַל־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־הַדָּם וְצֶק אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:

וְאֶת־הַחֵלֶב

וְאֶת־הַכְּלִיֹּת

וְאֶת־הַיִּתְרֹת מִן־הַכֶּבֶד

מִן־הַחֲטָאֹת

הַקְּטִיר הַמִּזְבֵּחַ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

וְאֶת־הַבָּשָׂר

וְאֶת־הָעוֹר

שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה:

וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה

וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֹהֶרֶן אֵלָיו אֶת־הַדָּם

וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

וְאֶת־הָעֵלָה הַמְּצִיאוֹ אֵלָיו

לְנִתְחִיָּה

וְאֶת־הָרֹאשׁ

וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:

וַיִּרְחֹץ

אֶת־הַקָּרֵב
וְאֶת־הַכֹּרְעִים
וַיִּקְטֹר עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחַ:

וַיִּקְרַב אֶת קָרְבַּן הָעֵם
וַיִּקַּח אֶת־שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם
וַיִּשְׁחָטֵהוּ
וַיַּחְטֵאֵהוּ כְּרֵאשֹׁן:

וַיִּקְרַב אֶת־הָעֹלָה
וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה
וַיִּמְלֵא כַּף מִמֶּנָּה
וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ
מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבֶּקָר:

עולת
הבוקר

וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאֵיל
זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעֵם
וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן אֶת־הַדָּם אֵלָיו
וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

הקרבת חטאת
העם ועולתו
שעיר החטאת

שחיטה
עשייתה כרין
העולה

עשייתה כרין
המנחה

מילוי כפו
הקטרה

הקרבת שלמי
העם
הקרבה
שחיטה

המצאת הדם
זריקה

הקטרה

וְאֶת־הַחֲלָבִים

מִן־הַשֶּׁזֶּז

וּמִן־הָאֵיל

הָאֵלִיָּה

וְהַמִּכְסָּה

וְהַכִּלִּית

וַיִּתֵּרֶת הַכֶּבֶד:

וַיִּשְׂיֵמוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת

וַיִּקְטֹר הַחֲלָבִים הַמְּזֻבָּחָה:

וְאֵת הַחֲזוֹת

וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין

הַנִּיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה:

ברכת משה

ואהרן

ברכת אהרן

ברכת אהרן לעם

וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־יָדָיו אֶל־הָעָם

וַיְבָרְכֵם

וַיֵּרֶד מַעֲשֵׂת

הַחֲטָאֹת

וְהָעֵלָה

וְהַשְּׁלָמִים:

וירד מעשות

הקרבת

ברכת משה ואהרן

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אַהֲל־מוֹעֵד

וַיִּצְאוּ

וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם

וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם:

וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה

וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ

אֶת־הָעֹלָה

וְאֶת־הַחֲלָבִים

וַיֵּרָא כָּל־הָעָם

וַיֵּרָאוּ

וַיַּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם:

כבוד יי
וירא כבוד יי

ותצא אש

ותאכל הקרבנות

תגובת העם
ראיה

רינה

נפילת אפים

נדב ואביהו

פרקי

וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֱהֲרֹן

נָדָב

וְאֲבִיהוּא

אִישׁ מִחֲתָנָו

וַיִּתְּנוּ כֶּהֱן אֵשׁ

וַיִּשִׂימוּ עָלֶיהָ קִטְרֶת

וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה

אֵשׁ זָרָה

אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם:

וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה

וַתֹּאכַל אוֹתָם

וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֱהֲרֹן

הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה | לֵאמֹר

מִקְרִבִי אֶקְדֹּשׁ

וְעַל-פְּנֵי מַלְהֶעַם אֶכַּבֵּד

וַיִּדָּם אֱהֲרֹן:

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה

הקרבתם ומיתתם
הקרבת קטורת

וימותו

הוא אשר דבר ה'

וידם אהרן

נשיאתם מחוץ
למחנה
ויקרא משה למישאל
ואלצפן

אֶל-מִישָׁאֵל
וְאֶל אֶלְצָפָן
בְּנֵי עֲזִיזֵאל דָּד אַהֲרֹן

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

קִרְבוּ

שָׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם

מֵאֵת פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ

אֶל-מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה:

וַיִּקְרְבוּ

וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּנֹתָם

אֶל-מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן

וְלֹאֲלֻעֶזֶר וְלֹאִיתָמָר | בְּנָיו

רֵאשֵׁיכֶם אֶל-תִּפְרָעוּ |

וּבְגָדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ

וְלֹא תִמְתּוּ

וְעַל פְּלִי-הָעֵדָה יִקְצָף

וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל

יִכְפוּ אֶת-הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה:

וּמִפְתַּח אֱהֵל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ

פֶּן-תִּמְתּוּ

משה להם: שאו את אחיכם

וישאו

מצוות אהרן ובניו הנותרים משה לאהרן ובניו ציווי

לא תפרעו ותפרמו

ישראל יבכו

לא תצאו מפתח האהל

מעשה ימי המילואים - חלק ב • נרב ואביהו

כִּי־שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עָלֵיכֶם

וַיַּעֲשׂוּ כְדַבַּר מֹשֶׁה:

ויעשו כדבר משה

שמות • פרשת שמיני • פרקי

יין ושכר אל תשת

דיבור יי לאהרן

יין ושכר אל תשת

בבואכם לאהל מועד

חקת עולם

להבדיל

ולהורות

וידבר יהוה אל־אהרן לאמר:

פרשה לב
(פתוחה)
סדר 1

יין ושכר אל־תשת |

אתה | ובניך אתך

בבואכם אל־אהל מועד

ולא תמתו

חקת עולם לדורותיכם:

ולהבדיל

בין הקדש ובין החל

ובין הטמא ובין הטהור:

ולהורות את־בני ישראל

את כל־החקים

אשר דבר יהוה אליהם ביד־משה:

שמות • פרשת שמיני • פרקי

אכילת קרבנות היום השמיני

מצוות אכילת
המנחה ותרומת
השלמים
משה לאהרן ובניו
הנותרים

אכילת נותרת
המנחה
אכלוה מצות אצל
המזבח

אכלוה במקום קדוש
כי חקך הוא

אכילת חזה התנופה
ושוק התרומה
אתה ובנותיך במקום
טהור

כי חקך הוא

פרשה לג
(פתחה)

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

אֶל-אַהֲרֹן

וְאֶל אֱלֵעָזָר

וְאֶל-אִיתָמָר |

בְּנֵי הַנּוֹתְרִים

קַחוּ אֶת-הַמִּנְחָה

הַנּוֹתֶרֶת מֵאֲשֵׁי יְהוָה

וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ

כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא:

וְאֶכְלָתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ

כִּי חֻקָּךְ וְחֻק־בְּנֵיךְ הוּא

מֵאֲשֵׁי יְהוָה

כִּי-כֵן צִוִּיתִי:

וְאֵת חֲזֵה הַתְּנוּפָה

וְאֵת | שׁוֹק הַתְּרוּמָה

תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר

אֹתָהּ

וּבְנֵיךְ וּבְנֵי־בֵיתְךָ

כִּי-חֻקָּךְ וְחֻק־בְּנֵיךְ נִתְּנוּ

מִזְבְּחוֹ שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹק הַתְּרוּמָה
וְחֹזֶה הַתְּנוּפָה
עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים וְיָבִיאוּ
לְהִנִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
וְהָיָה לָךְ וּלְבְנֶיךָ אֶתֶד לְחֶק-עוֹלָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:

וְאֵת | שְׁעִיר הַחֲטָאֵת
דְּרִשׁ דְּרִשׁ מִשָּׁה
וְהִנֵּה שֹׂרֵף

וַיִּקְצֹף
עַל-אֲלֵעֶזֶר
וְעַל-אִיתָמָר
בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנּוֹתֵרִם
לְאִמֵּר:

מִדּוּעַ לֹא-אֲכַלְתֶּם אֶת-הַחֲטָאֵת בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ
כִּי קֹדֶשׁ קְדָשִׁים הוּא
וְאֵתְּהָ | נָתַן לָכֶם
לְשֵׂאת אֶת-עֵינֵי הָעֶדָה
לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה:
הֵן לֹא-הוֹבֵאתֶם אֶת-דָּמָה אֶל-הַקֹּדֶשׁ פְּגִימָה

חק עולם

אכילת שעיר
החטאת
דרש והנה שורף

ויקצף משה

משה לאלעזר
ואיתמר
מדוע לא אכלתם

לא הובאת דמה לקודש
פגימה

מעשה ימי המילואים - חלק ב • אכילת קרבנות היום השמיני

אָכּוּל תֹּאכְלוּ אֶתְּהּ בְּקֹדֶשׁ

בְּאִשֶּׁר צִוִּיתִי:

וַיִּדְבַר אֱהָרֹן אֶל־מֹשֶׁה

הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־חֻטְאֵתְּם וְאֶת־עֹלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה

וְתִקְרָאנָה אֹתִי בְּאֵלֶּה

וְאָכַלְתִּי חֻטְאֵת הַיּוֹם

הַיּוֹטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה:

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיּוֹטֵב בְּעֵינָיו:

אהרן למשה

ותקראנה אותי כאלה

וישמע משה ויטב
בעיניו

שמות • פרשת שמיני • פרקי

הטהור והטמא

שמות • פרשת שמיני • פרקי

תורת בעלי החיים

שמות • פרשת שמיני • פרקי

בהמת הארץ

פרשה לד
(פתוחה)
סדר ז
פרק יא

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים:
דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ

מִכָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:

כָּל־מִפְרֶסֶת פְּרֹסָה

וְשִׁסְעַת שְׁסַע פְּרֹסָת

מַעֲלַת גְּרָה בְּנֵהֶמָה

אֹתָהּ תֹאכְלוּ:

אֶךְ אֵת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ

מִמַּעֲלֵי הַגְּרָה וּמִמִּפְרֵסֵי הַפְּרֹסָה

אֶת־הַגָּמֶל

כִּי־מַעֲלֵה גְרָה הוּא וּפְרֹסָה אֵינְנָה מִפְּרִיס

טָמֵא הוּא לָכֶם:

וְאֶת־הַשֶּׁפֶן

כִּי־מַעֲלֵה גְרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִיס

טָמֵא הוּא לָכֶם:

וְאֶת־הָאֲרָנָת

כִּי־מַעֲלַת גְּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא הִפְרִיסָהּ

בהמת הארץ
אשר תאכלו

תאכלו

מפרסת פרסה

מעלת גרה

מעלי גרה
ומפריסי פרסה
האסורים

הגמל

אינו מפריס

שפן

אינו מפריס

ארנבת

לא הפריסה

טִמְאָה הוּא לֶכֶם:

וְאֶת־הַחֲזִיר

כִּי־מִפְּרִיס פְּרֹסָה הוּא וְשִׁסְעַ שִׁסְעַ פְּרֹסָה

וְהוּא גֵרָה לֹא־יִגַר

טִמְאָה הוּא לֶכֶם:

מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ

וּבְנֵבֶלְתָם לֹא תִגְעוּ

טִמְאִים הֵם לֶכֶם:

חזיר

גרה לא יגר

טומאת אכילה
ונבילה

אשר במים

תאכלו

אֶת־זֶה תֹאכְלוּ
מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם
כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת
בַּמַּיִם
בַּמַּיִם
וּבַנְּחָלִים
אֲתֶם תֹאכְלוּ:

סנפיר וקשקשת

שקץ הם לכם

וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת
בַּמַּיִם
וּבַנְּחָלִים
מִכֹּל שֶׁרִץ הַמַּיִם
וּמִכֹּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמַּיִם
שֶׁקֶץ הֵם לָכֵם:
וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֵם
מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
וְאֶת־נַבְלָתָם תִּשְׁקְצוּ:

שרץ ונפש המים

טומאת אכילה
ונבילה

כל שאין לו סנפיר
וקשקשת שקץ

כֹּל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת
בַּמַּיִם
שֶׁקֶץ הוּא לָכֵם:

שמות • פרשת שמיני • פרק יא

עופות

תשקצו מן העוף
תשקצו לא יאכלו

וְאֶת־אֵלֶּה תִּשְׁקָצוּ מִן־הָעוֹף
לֹא יֵאָכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם

נשר	אֶת־הַנְּשָׂר
פרס	וְאֶת־הַפֶּרֶס
עוניה	וְאֶת הָעוֹנִיָּה:
דאה	וְאֶת־הַדָּאָה
אייה למינה	וְאֶת־הַאִיָּה לְמִינָה:
עורב למינו	אֶת כָּל־עוֹרֵב לְמִינוֹ:
בת היענה	וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה
תחמס	וְאֶת־הַתְּחָמֶס
שחף	וְאֶת־הַשַּׁחֵף
נץ למינהו	וְאֶת־הַנֶּץ לְמִינֵהוּ:
כוס	וְאֶת־הַכּוֹס
שלך	וְאֶת־הַשֶּׁלֶךְ
ינשוף	וְאֶת־הַיַּנְשׁוּף:
תנשמת	וְאֶת־הַתְּנַשְׁמַת
קאת	וְאֶת־הַקָּאֵת
רחם	וְאֶת־הַרְחָם:
חסידה	וְאֶת הַחַסִּידָה
אנפה למינה	הָאֲנָפָה לְמִינָה
דוכיפת	וְאֶת־הַדּוּכִיפֵת
עטלף	וְאֶת־הָעֵטְלָף:

כָּל שֵׁרֵץ הָעוֹף הַהַלֵךְ עַל-אַרְבַּע
שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם:

אֲךָ אֶת-זֶה תֹאכְלוּ

מִכָּל שֵׁרֵץ הָעוֹף הַהַלֵךְ עַל-אַרְבַּע
אֲשֶׁר-לוֹ כַרְעִים מִמֶּעַל לְרַגְלָיו
לִנְתַר בָּהֶן עַל-הָאָרֶץ:

כתוב
לא

אֶת-אֵלֶּה מֵהֶם תֹאכְלוּ

אֶת-הָאֲרֵבָה לְמִינֹו

וְאֶת-הַסִּלְעָם לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַחֲרָגָל לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַחֲגָב לְמִינֵהוּ:

וְכָל שֵׁרֵץ הָעוֹף אֲשֶׁר-לוֹ אַרְבַּע רַגְלִים
שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם:

שרץ העוף
שקץ
ההולך על ד'

תאכלו משרץ העוף

כרעים מעל לרגלים
לנתר על הארץ

אלה תאכלו

ארבה

סלעם

חרגל

חגב

שרץ העוף שקץ

טומאת נבלה

כללי טומאה

הנוגע

טמא עד ערב

הנושא

כיבוס בגדים וטמא

עד ערב

בהמה טמאה

וְלֵאמֹר תִּטְמָאוּ

כָּל־הַנִּגַּע בְּנִבְלָתָם

יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

וְכָל־הַנִּשְׂא מִנִּבְלָתָם

יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

לְכָל־הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר הוּא מִפְּרִסְת פְּרִסָּה

וְשִׁסְעָה | אֵינְנָה שִׁסְעָת

וְגֵרָה אֵינְנָה מַעֲלָה

טְמָאִים הֵם לָכֶם

כָּל־הַנִּגַּע בָּהֶם יִטְמָא:

וְכָל־הַחֵלֶב עַל־כַּפָּיו

בְּכָל־הַחֵיָהּ הַהֹלֶכֶת עַל־אַרְבַּע

טְמָאִים הֵם לָכֶם

הנוגע

כָּל־הַנִּגַּע בְּנִבְלָתָם

יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

הנושא

וְהַנִּשְׂא אֶת־נִבְלָתָם

יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב

טְמָאִים הֵמָּה לָכֶם:

וְזֶה לְכֶם הַטְּמֵאִים בְּשִׂרְץ הַשֶּׁרֶץ עַל-הָאָרֶץ

הַחֹלֵד

וְהַעֲכָר

וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ:

וְהַאֲנָקָה

וְהַכֹּחַ

וְהַלְטָאָה

וְהַחֲמָט

וְהַתְנַשְּׁמֹת:

אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לְכֶם בְּכָל-הָשֶׁרֶץ

כָּל-הַנִּגְעַת בָּהֶם בְּמַתָּם

וְטֵמֵא עַד-הָעֶרֶב:

וְכָל אֲשֶׁר-יִפְלֵ-עָלָיו מֵהֶם | בְּמַתָּם

וְטֵמֵא

מִכָּל-כְּלֵי-עֵץ

אוֹ בָּגֵד

אוֹ-עוֹר

אוֹ שֶׁקַּע

כָּל-כְּלֵי אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה מְלֹאכָה בָּהֶם

הטמאים בשרץ
הארץ
וזה לכם הטמא

חולד

עכבר

צב למינהו

אנקה

כח

לטאה

חומט

תנשמת

כלל טומאתם

הנוגע

טומאת כלים
ואוכל
כלי עץ בגד עור ושק

בַּמִּים יִבָּא

וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב

וְטָהַר:

וְכָל־כְּלֵי־חַרֵּשׁ אֲשֶׁר־יִפֹּל מֵהֶם אֶל־תּוֹכוֹ

כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטָּמֵא

וְאֵתוֹ תִּשְׁבְּרוּ:

מִכָּל־הָאֵבֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל

אֲשֶׁר יִבּוֹא עָלָיו מִים

יִטָּמֵא

וְכָל־מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל־כְּלֵי

יִטָּמֵא:

וְכָל אֲשֶׁר־יִפֹּל מִנְּבֵלָתָם | עָלָיו

יִטָּמֵא

תִּנּוֹר וְכִירִים

יִתֵּן

טְמֵאִים הֵם

וְטְמֵאִים יִהְיוּ לָכֶם:

אֵךְ

מֵעֵין

וְבוֹר

מִקּוֹה־מַיִם

יִהְיֶה טָהוֹר

וְנִגַּע בְּנְבֵלָתָם יִטָּמֵא:

במים וטהור בערב

נפל לתוך כלי חרש

תוכנו יטמא

הכלי יישבר

אוכל שבא עליו מים

משקה בכלי

אשר יפול עליו

תנור וכירים

יתן

מעין ובור מקוה מים

טהור

הנוגע יטמא

וְכִי יִפֹּל מִנְּבִלְתֶּם
עַל־כָּל־זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר יִזְרַע
טְהוֹר הוּא:

וְכִי יִתֵּן מַיִם עַל־זֶרַע
וַנִּפֹּל מִנְּבִלְתֶּם עָלָיו
טָמֵא הוּא לָכֶם:

וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־הִיא לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ

הִנְגַע בְּנִבְלָתָהּ
וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

וְהָאֵכֹל מִנְּבִלְתָּהּ
יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב
וְהַנִּשְׂא אֶת־נִבְלָתָהּ
יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

טומאת זרע
זרע זרוע

טהור
כי יתן מים על זרע

טמא

נבלת בהמה
טהורה

הנוגע

טומאת ערב
האוכל

כיבוס בגדים וטומאת
ערב
הנשא

כיבוס בגדים וטומאת
ערב

אכילת שרץ הארץ

כל שרץ על
הארץ

מספר הרגלים

הולך גחון

הולך על ר'

מרבה רגלים

אל תשקצו

לא תיטמאו

וְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ
שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל:

כֹּל הוֹלֵךְ עַל־גָּחֹן
וְכָל הוֹלֵךְ עַל־אַרְבַּע
עַד כָּל־מְרֻבָּה רַגְלִים
לְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ
לֹא תֵאָכְלוּם כִּי־שֶׁקֶץ הֵם:

אַל־תִּשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם

בְּכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ

וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם

וְנִטְמַתֶּם בָּם:

שמות • פרשת שמיני • פרק יא

סיום

אני יי

והתקדשתם

ולא תטמאו

אני המעלה ממצרים

והייתם קדושים

זאת תורת

להבדיל

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

והתקדשתם והייתם קדושים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי

וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם

בְּכָל־הַשָּׂרֵץ הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ:

כִּי אֲנִי יְהוָה

הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיֵּת לָכֶם לֵאלֹהִים

וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי:

זאת תורת

הבְּהֵמָה

וְהָעוֹף

וְכָל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֵשׁת בַּמַּיִם

וְלְכָל־נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל־הָאָרֶץ:

להבְּדִיל

בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר

וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאֲכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאֲכַל:

שמות • פרשת שמיני • פרק יא

הפטרת שמיני

שמות • פרשת שמיני • פרק יא

מלחמות דוד

וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת-כָּל-בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף:

שמואל ב פרקו
התחלת ההפטרה

שמות • פרשת שמיני • שמואל ב פרקו

העלאת הארון

העלאת הארון
מבית אבינרב

ויקם | ויגדך דוד
וְכֹל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעַלֵי יְהוּדָה
לְהַעֲלוֹת מִשֶּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים עָלָיו:

וירכבו את־ארון האלהים אל־עגלה חדשה
וישאֵהוּ מִבַּיִת אֲבִינֶרֶב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה
וְעֹזָא וְאַחִיו בְּנֵי אֲבִינֶרֶב נִהְגִּים אֶת־הָעֵגֶלָה חֲדָשָׁה:
וישאֵהוּ מִבַּיִת אֲבִינֶרֶב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים
וְאַחִיו הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן:

ודוד | וְכֹל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה
בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים
וּבְכִנְרוֹת
וּבְנָבְלִים
וּבְתַפִּים
וּבְמִנְעֻנְעִים
וּבְצִלְצָלִים:

ויבאו עד־גֵרֶן נָכוֹן
וישְׁלַח עֹזָה אֶל־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים
וַיֹּאחֲזוּ בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר:

פּרָץ עֹזָה

וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּעֵזָה
וַיִּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל-הַשָּׁל
וַיִּמַּת שֵׁם עַם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים:
וַיַּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פְּרִץ בְּעֵזָה
וַיִּקְרָא לַמִּקּוֹם הַהוּא
פְּרִץ עֵזָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

וַיֵּרָא דָוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
וַיֹּאמֶר

אֵיךְ יבוא אלי ארון יהוה:
ולא־אבֶה דָוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת-אַרְוֹן יְהוָה עַל-עֵיר דָוִד
וַיִּטְהַר דָוִד בַּיִת עֶבֶד-אָדָם הַגָּתִי:
וַיֵּשֶׁב אַרְוֹן יְהוָה בַּיִת עֶבֶד אָדָם הַגָּתִי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת-עֶבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ:

וַיִּגְדַּל לַמֶּלֶךְ דָוִד לֵאמֹר
בְּרַךְ יְהוָה אֶת-בַּיִת עֶבֶד אָדָם
וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לֵו
בְּעֶבֶר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים

וַיִּלְךְ דָוִד
וַיַּעַל אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים מִבַּיִת עֶבֶד אָדָם עֵיר דָוִד בְּשִׁמְחָה:

הארון בבית עובד
אדום הגיתי

העלאת הארון
מבית עובד אדום

וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשֵׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שֵׁשֶׁה צָעָדִים
וַיִּזְבַּח שׂוֹר וּמְרִיא:
וְדוֹד מְכַרְכֵּר בְּכַל־עֵז לִפְנֵי יְהוָה
וְדוֹד חֲגוֹר אֶפֶר בָּד:
וְדוֹד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
בְּתְרוּעָה וּבִקּוֹל שׁוֹפָר:

וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בְּאֵי עִיר דָּוִד
וּמִיכָל בֵּת־שֹׂאֵל נִשְׁקָפָה | בְּעַד הַחֲלוֹן
וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֹז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה
וַתִּבֶּז לוֹ בְּלִבָּהּ:

שמחת הארון

וַיָּבֵאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
וַיַּעֲזוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד
וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים:
וַיְכַל דָּוִד מֵהָעֹלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים
וַיְבָרֵךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת:
וַיַּחֲלֵק לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה
לְאִישׁ חֵלֶת לְחֶם אַחַת
וְאֶשְׁפָּר אֶחָד
וְאִשִּׁישָׁה אַחַת
וַיִּלְךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ:

וַיֵּשֶׁב דָּוִד לְבָרֶךְ אֶת-בֵּיתוֹ

וַתֵּצֵא מִיכָל בַּת-שָׁאוּל לְקִרְאֵת דָּוִד

וַתֹּאמֶר

מִה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר נָגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אִמְהוּת עַבְדְּיָו

בְּהַגְלוֹת נְגָלוֹת אַחַד הָרִקִּים:

דברי דוד

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-מִיכָל

לִפְנֵי יְהוָה

אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאֲבוֹדָי וּמִכָּל-בֵּיתוֹ

לְצִוֹת אֹתִי נָגִיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל

וְשָׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה:

וּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת

וְהָיִיתִי שְׂפָל בְּעֵינַי

וְעַם-הָאֲמֹהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אֲכַבְדָּה:

לא היה למיכל ילד

וּלְמִיכָל בַּת-שָׁאוּל לֹא-הָיָה לָּהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ:

רצון בנין בית המקדש

עצת המלך ודברי
נתן

פרק ז

וַיְהִי כִּי יוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ
וַיִּהְיֶה הַנִּיחֹל לּוֹ מִסָּבִיב מִכָּל-אִיבּוֹ:
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-נְתַן הַנָּבִיא
רֵאה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אַרְזִים
וְאַרְזֵי הָאֱלֹהִים יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה:
וַיֹּאמֶר נְתַן אֶל-הַמֶּלֶךְ
כֹּל אֲשֶׁר בְּלִבְךָ לַךְ עֲשֵׂה
כִּי יִהְיֶה עִמָּךְ:

דבר יי אל נתן

וַיְהִי בְּלִילָה הַהוּא
וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-נְתַן לֵאמֹר:
לֶךְ וְאִמַּרְתָּ אֶל-עַבְדֵי אֱלֹהֵי דָוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה
הֲאִתָּה תִּבְנֶה-לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי:
כִּי לֹא יוֹשְׁבְתִי בְּבֵית
לְמִיּוֹם הָעָלִיתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
וְאֶהְיֶה מֵתְהַלֵּךְ בְּאַהֲלֵי וּבְמִשְׁכַּן:
בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַדָּבָר דְּבַרְתִּי אֶת-אַחַד שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוֹת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר

לְמִה לֹא־בְנִיתֶם לִי בַיִת אַרְזִים:

וְעֵתָה כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

אֲנִי לִקְחֹתִיךָ מִן־הַנְּחֹה מֵאַחַר הַצֹּאן

לְהִיוֹת נְגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל:

וְאַהֲוִיה עִמָּךְ כֹּכֵל אֲשֶׁר הִלַכְתָּ

וְאַכְרַתָּה אֶת־כָּל־אֲיֹבֶיךָ מִפְּנֵיךָ

וְעִשְׂתִּי־לְךָ שֵׁם גָּדוֹל

כַּשֵּׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בְּאַרְצָן:

וְשִׁמְתִי מְקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל

וַיִּנְטְעֵתֶנּוּ וְשָׁכַן תַּחְתָּיו

וְלֹא יִרְגַז עוֹד

וְלֹא־יִסִּיפוּ בְנֵי־עוֹלָה לְעֲנוֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר בְּרֵאשׁוֹנָה:

וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׂפָטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל

וְהִנִּיחֹתִי לְךָ מִכָּל־אֲיֹבֶיךָ

וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה

כִּי־בֵית יַעֲשֶׂה־לְךָ יְהוָה:

כִּי | וּמְלֹאוּ יָמֶיךָ

וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ

וְהִקִּימְתִי אֶת־זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶד

וְהִכִּינֹתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ:

הוּא יְבַנֶּה־בַיִת לְשָׁמַי

וְכִנְנֹתִי אֶת־כֶּסֶף מִמְּלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם:

אֲנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב

וְהוּא יִהְיֶה־לוֹ לְבֵן

אֲשֶׁר בְּהַעֲוֹתוֹ
וְהִכְחַתּוֹ בְּשִׁבְטֵי אֲנָשִׁים
וּבְנַגְעוֹ בְּנֵי אָדָם:
וְחִסְדּוֹ לֹא יִסּוֹר מִמֶּנּוּ
כִּי אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מֵעַם שְׂאוֹל
אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנָיִךְ:
וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמִמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ
כִּסְאֶךָ יִהְיֶה נִכּוֹן עַד־עוֹלָם:
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל הַחֲזוֹן הַזֶּה
כִּן דִּבֶּר נָתַן אֱלֹהֵינוּ:

סיום ההפטרה
לאשכנזים